

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
 Број: К.113/17
 Дана 18.10.2017. године
 Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Оливера Пајић, као судија појединац, уз учешће записничара Јелене Вулићевић у кривичном предмету који се води по оптужном предлогу Вишег јавног тужиоца у Београду Ктo.бр.53/16 од 01.03.2016. године, против окривљеног **МОЈОВИЋ ВЛАДАНА**, коме је стављено на терет извршење кривичног дела убиство на мах у покушају из члана 115 у вези одредбе члана 30 КЗ, након одржаног главног и јавног претреса дана 17.10.2017. године у присуству заменика ВЈТ Јасне Банашевић Симић, окривљеног Мојовић Владана и његовог браниоца адвоката Горана Јовандића, донео је, а дана 18.10.2017. године и јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени **МОЈОВИЋ ВЛАДАН**, [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 22.01.2016. године око 1,50 часова у Београду у ул. [REDACTED] у стану оштећеног [REDACTED] у стању битно смањене урачуњљивости, а био је свестан свог дела и хтео је његово извршење и био је свестан да је његово дело забрањено, покушао да лиши живота на мах оштећеног [REDACTED] доведен без своје кривице у јаку раздраженост нападом од стране оштећеног [REDACTED] који је, након вербалног сукоба са окривљеним, за време док је стајао испред и изнад окривљеног који је седео, истог ударио више пута металном штанглом у пределу главе и тела, наневши му лаке телесне повреде у виду једне раздерине у десном чеоном пределу дуге око 2 цм, једне раздерине у десном теменом пределу дуге око 3 цм, два крвна подлива на предњој страни десног рамена један изнад другог, дуга 1 цм и 3 цм и једну уздужно постављену огуљотину коже у десном слабинском пределу поред кичменог стуба, пругастиг облика, промера око 6. пута 0,5 цм, у току ког сукоба је окривљени, у стању повишене афективне напетости са садржајем афекта страха високог интензитета, ножем дужине сечива око 11 цм, три пута убо оштећеног [REDACTED] наневши му тешку телесну повреду опасну по живот у

виду: једне убодине трбуха чија се улазна рана дуга око 12-13 мм налазила у левом горњем делу трбуха, на око 2 цм испод левог ребарног лука у висини средње кључњачине линије, која се својим каналом настављала кроз предњи трбушни зид у трбушну дупљу, завршавајући са својим дном у левом режњу јетре, једну убодину трбуха чија се улазна рана дуга око 10 мм налазила на средини горњег дела трбуха, одмах испод врата грудне кости, која се својим каналом настављала кроз предњи трбушни зид у трбушну дупљу, где је канал пролазио кроз велику трбушну кецељицу и опорњак попречног дела дебелог црева, завршавајући се својим дном прободином на једној од вијуга танког црева и једне површне убодине на десном рамену, због којих повреда је оштећени [REDACTED] хитно подвргнут хируршкој интервенцији, којом му је спасен живот

- Чиме је извршио кривично дело убиство на мах у покушају из члана 115 у вези члана 30 КЗ.

Па суд окривљеног **МОЈОВИЋ ВЛАДАНА** на основу напред наведеног законског прописа и члана 2, 4, 5, 42, 43, 45, 54 и 63 КЗ

ОСУЂУЈЕ

На казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 22.01.2016. године до 26.07.2016. године.

На основу члана 84 КЗ-а према окривљеном **МОЈОВИЋ ВЛАДАНА** ИЗРИЧЕ
СЕ

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОБАВЕЗНО ЛЕЧЕЊЕ АЛКОХОЛИЧАРА

Која ће се извршити у Заводу за извршење казне затвора или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, а време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора.

О трошковима кривичног поступка суд ће одлучити накнадно.

Образложење

Виши јавни тужилац у Београду поднео је Вишем суду у Београду оптужни предлог Кт.бр.53/16 од 01.03.2016. године, против окривљеног Мојовић Владана коме је стављено на терет извршење кривичног дела убиство на мах у покушају из

члана 115. у вези одредбе члана 30 КЗ. При поднетом оптужном предлогу Виши јавни тужилац је остао до завршетка главног претреса, па је у завршној речи навео да обзиром на доказе, како материјалне тако и личне који су изведени на главном претресу и на чињеницу да они нису у колизији, сматра да је доказано да је окривљени извршио кривично дело убиство на мах у покушају из члана 115 у вези члана 30 КЗ. Ово посебно и када се има у виду налаз и мишљење вештака др Бојане Кеџман која је остала при свом налазу и објаснила начин поступања лица критичном приликом. Видели смо конституцију оштећеног и његову слабост, јер он је полу слепо лице и има књижицу и њега мора да води друго лице, а и обзиром да је окривљени под утицајем алкохола нанео три убодине оштећеном за које је доказано да нису биле нужне у склопу свих утврђених околности, сматра да се ради о правној квалификацији кривичног дела које је наведено у оптужном предлогу. Предложио је да суд окривљеног огласи кривим и да му изрекне казну у складу са законом и меру безбедности обавезног лечења од алкохолизма, имајући у виду његову вишеструку осуђиваност због кривичних дела са елементима насиља.

Бранилац окривљеног адв. Горан Јовандић је у завршној речи навео да се у току целог овог поступка на основу свих изведених доказа види да окривљени уопште није извршио дело које му се ставља на терет, већ да се само бранио од напада оштећеног. Оштећени се и при стању вида који је код њега присутан врло добро сналази, удара окривљеног дрвеном мотком, окривљени му ту мотку избија из руке, и тек трећи пут када оштећени узима металну шипку за време ударања у главу окривљени хвата најближи предмет и њиме повређује оштећеног и то на начин и на месту како то каже и оштећени, дакле у седећем положају. Окривљени није био свестан колико је пута замахнуо ножем. Оштећени се не придружује кривичном гоњењу, не истиче имовинско - правни захтев, каже да се не плаши окривљеног и да ће са њим наставити да пије. На основу налаза и мишљења неуропсихијатра Др. Бојане Кеџман видели смо да је окривљени био у стању афекта страха највишег интензитета у који је доведен без своје кривице и био је смањено урачунљив. Имајући све ово у виду као и налаз и мишљење вештака Александрића о начину настанка повреда, временском интервалу, дубини убода, изводи се закључак да се радило о нужној одбрани јер је одбрана његовог браћеника била истовремена са нападом и адекватна нападу. Имајући све то у виду предложио је ослобађајућу пресуду. Сматра да ранија осуђиваност његовог браћеника није од утицаја, јер он нема истоврсних дела од 2010. године. Ради се о делима насиља у породици, а то све у вези са односима окривљеног и његове партнерке са којом од тада живи. Прекршајне осуде су углавном за ремећење јавног реда и мира, јер је евидентно да је окривљени алкохоличар.

Окривљени Мојовић Владан се у завршној речи придружио завршној речи свога браниоца и додао да је највише кажњаван због вожње бицикла у алкохолисаном стању. Прекршаје са елементима насиља је имао јер се свађао са сином од његовог очуха.

Суд је извео доказе: саслушањем одбране окривљеног, саслушањем оштећеног [REDACTED] у својству сведока, упознавањем са садржином исказа сведока [REDACTED] увидом у писану документацију и то: извештај о форензичком прегледу лица места ПУ за град Београд УКП ОКТ од 22.01.2015. године, потврду одељења за увиђајно оперативне послове о привремено одузетим предметима од окривљеног од 22.01.2016. године, извештај ВМА о резултатима токсиколошко - хемијске анализе од 02.02.2016. године, медицинску документацију за оштећеног и за окривљеног КЦ Србије са отпусном листом за оштећеног од

2.2.2016. године, вештачењем преко вештака специјалисте судске медицине Др. Бранимира Александрића и његовим саслушањем на главном претресу, вештачењем преко вештака специјалисте неуропсихијатра Др. Бојане Кеџман и њеним саслушањем на главном претресу и извештај из Казнене евиденције за окривљеног, па је ценећи изведене доказе сваки појединачно и у њиховој међусобној повезаности а у склопу са одбранама окривљених утврдио следеће чињенично стање:

Из одбране окривљеног Мојовић Владана дате пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду и на главном претресу произилази да је 25. или 26.12.2015. године дошао из Чачка у Београд, код ██████████, кога познаје око 15 година, а како би сликао у Београду и продавао те слике на улици, али је код ██████████ остао само две ноћи, јер он није у добрим односима са братом и мајком, па му је препоручио да оде код неког ██████████ да тамо станује, а кога до тада није познавао. Код ██████████ је користио једну собу за спавање и кухињу која је заједничка за све његове собе, а договорена је била цена за месец дана коју је ██████████ у потпуности исплатио тако што му је једном дао 50 евра и два пута по 2.000,00 динара. Брзо је схватио да ██████████ има поган језик, псује и често вређа, а то се десило и критичном приликом. Наиме, 21.01.2016. године седео је са ██████████ и ██████████ у ██████████ кухињи и то негде око поднева, зна да није био мрак, па све до критичног догађаја 22.01.2016. године. За све то време ██████████ и он су пили лозовачу и то тако што му је ██████████ дао паре па је најпре купио један литар лозоваче и четири пива за ██████████ а накнадно је отишао да купи још један литар лозоваче, јер су ██████████ и он претходни литар лозоваче попили, па је у моменту интервенције полиције по његовој процени попијен 1,5 литар лозоваче укупно и то одприлике по пола он и ██████████. За то време појео је парче меса и помфрит који им је спремила нека ██████████ која такође живи код ██████████ у једној соби, а која је иначе инвалид у колицима и није присуствовала догађају који се десио око 02,00 часа после поноћи. За све то време ██████████ га је вређао тако што му је говорио „попушиш ми овај католички курац, ти си говно, балега, пичка“, смиривао га је, па су опет заједно пили, некада је и он њега опсовао, а иначе су седели један поред другог за кухињским столом. Непосредно пре овог догађаја га је у том вербалном сукобу и сталним вређањима плунуо, ударио отвореном шаком у пределу лица, а потом и песницом, након чега је устао и отишао до друге собе, узео шипку, мисли да је била метална, дужине 50-60 цм и више пута га ударио, најмање четири пута јер су му и констатоване повреде у пределу десног рамена, темена главе, леве стране чела и средњег прста на десној руци... Напад металном шипком трајао је кратко, можда минут и у току тог напада он је (окривљени) узео десном руком нож који се налазио на столу, а то је иначе ██████████ нож и он свуда по кући има ножеве и у том моменту док су обојица стајали, убо га је ножем, мисли да га је убо једном, не сећа се да је то било три пута. Напомиње да док је он њега ударао металном шипком седео је, а ██████████ је стајао поред њега. Након тога ██████████ који је инвалид у колицима догурао је своја колица до њих и тако је сукоб престао, јер је исти почео да виче на њега и ██████████. После тога су сви седели и причали, мисли око пола сата, за које време је видео да ██████████ крвари у пределу стомака, а после је схватио да га је можда заговарао док не дође полиција, за коју не зна ко је звао. Кад је ██████████ убо ножем он њега више у том моменту није ударао, али све је то трајало пар секунди, он се у ствари тако одбранио. јер се плашио да ће га ██████████ убити, а није имао намеру њега да убије, већ је само хтео да му нанесе бол да он прекине да га удара. У моменту тог њиховог физичког сукоба у кухињи су се налазила само њих тројица. Не може тачно да определи колико је трајало од момента када он њега почиње да удара металном шипком, до момента

када је узео нож и убо га, али зна да је био кратак временски период. У једном моменту док су седели дошла је полиција, ставили су га у ауто и одвели најпре код лекара, а где су одвели [REDACTED] није видео.

Након што је убо [REDACTED] нож је ставио за појас панталона, а потом предао полицајцима. Алкохол је почео да конзумира пре око 30 година, свакодневно, не увек у истим дозама али може да попије и до литар ракије дневно, а од алкохолизма се до сада није лечио. Зна да наспрату [REDACTED] куће станује и [REDACTED] али мисли да они нису блиски, сећа се да је тај [REDACTED] након догађаја док су они седели у кухињи, прошетао и видео шта се десило, па претпоставља да је он позвао полицију. Осећао је бол, више „контузију и страх“ када га је [REDACTED] ударио шипком. Истакао је да он јесте више пута осуђиван, али никада за истоврсно дело, већ за кривична дела која је вршио у стању алкохолисаности у сукобима са својом ванбрачном партнерком и сином од свога очуха.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места сачињеном од стране Одељења за оперативну криминалистичку технику УКП од 22.01.2016. године, произилази да су у улици [REDACTED], у Београду, криминалистичко-техничким прегледом лица места пронађени следећи трагови обележени бројевима: - Траг број 1 -- нож на преклапање браон боје, са траговима црвене боје налик на крв, укупне дужине 25 цм (дршка 14 цм, сечиво 11 цм) затечен на фрижидеру просторије лево од улазних врата стана у приземљу. - Траг број 2 – траг црвене боје налик на крв на газу, затечена на фијоци комоде, право од улазних врата просторије. Изласком у Ургентни центар Београд, узети су следећи трагови и гардероба: - Траг број 3 – мајница зелене боје са траговима црвене боје налик на крв од повређеног [REDACTED] узете из гардеробе УЦ-а. - Траг број 4 – траг црвене боје налик на крв, затечене на рукама Мојовић Владана. Узорак узет на стерилном штапићу.

Из потврде о привремено одузетим предметима РС МУП, ДП, ПУ за град Београд УКП Одељења за увиђајно-оперативне послове КУ број 1364/16 од дана 22.01.2016. године произилази да је од Мојовић Владана одузет један нож на преклапање браон боје, укупне дужине 25 цм (дршка 14 цм, сечиво 11 цм) са траговима црвене боје налик на крв. Мојовић Владан је потписао потврду.

Из медицинске документације КЦ Србије на име Мојовић Владана ,од 22.1.2016.године произилази да је он прегледан у овој установи и да су констатоване повреде: повреда на челу дужине 1,5 цм ушивена, 2 хематома, један изнад другог, са предње стране десног рамена, горњи дужине 1 цм, испод њега дужине 3 цм, огреботина на леђима у лумбалном делу паравертебрално десно дужине 6 пута 0,5 цм, темпорално огуљотина дужине 3 цм.

Из медицинске документације УЦ - КЦ Србије Београд за оштећеног [REDACTED] са отпусном листом од 2.2.2016. произилази да је пацијент примљен на клинику због повреда задобијених оштрим предметом. Констатују се три убодне ране: прва рана у абдомену на левом хипохондријуму на медиоклавикуларној линији дужине 12-13цм на око 2 цм дистално до левог ребарног лука, друга рана непосредно парастелнално лево у нивоу ксифоидног наставка дужине 10 мм и трећа рана у нивоу десног рамена, због чега је урађена операција дана 22.1.2016. године.

Из Извештаја ВМА Београд Ц 48/16 од 2.2.2016. године, произилази да је дана 22.1.2016. године у 7,20 часова и у 8,20 часова у овој установи узоркована крв Мојовић Владана, те да је анализом констатовано присуство етанола у првом вађењу крви 1,75 промила, а у другом вађењу крви 1,66 промила.

Из исказа сведока-оштећеног [REDACTED] датог пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду и на главном претерсу, као и на поновљеном главном претресу, произилази, да је Мојовић Владана упознао мало пре критичног догађаја, тако што му га је познаник [REDACTED] препоручио, односно, питао га да ли би Мојовић могао да станује неко време код њега. Пристао је на то и Мојовић му је за месец дана колико је код њега боравио давао кирију у деловима, јер је договор био да кирија буде 300 динара дневно, па је чак и претплатио овај свој боравак, а примио га је и да би му окривљени помагао, јер је слабовид. За време Мојовићевог боравка у његовом стану два – три пута су дошли у вербални сукоб, јер исти није хтео да из дневне собе у којој спава пређе у собу коју је изнајмио, како би он могао да легне. Дана 21.01.2016. године око 20 – 21 час, код њега је дошао [REDACTED] а Мојовић је већ био ту па су седели, пили, и „зафркавали се“. За паре које је Мојовићу претходно дао [REDACTED], исти је купио вотку, коју су Мојовић и он пили заједно и мисли да су до критичног догађаја попили од пола литре до литар те вотке. Зна да је Мојовић једном одлазио да купи алкохол, а можда је и други пут те вечери одлазио у продавницу, али да би купио пиво за [REDACTED]. У једном моменту када је хтео да легне као и [REDACTED] који је инвалид и у колицима и требао је да преспава код њега, окривљени није хтео да оде из дневне собе, дошло је до свађе између њих, покушао је да окривљеног избаци из столице, а он га је пар пута шутнуо у цеваницу, након чега је он окривљеног једном или два пута ударио песницом, можда у пределу тела, не зна тачно, јер не види добро. Окривљени је пао са столице, потом је скочио па су се рвали, а након тога он је из ћошка шпајза који се налази одмах поред места где су њих двојица били, узео оклагију дужине око 1 метар, а ширине 4 – 5 цм и истом ударио Мојовића пар пута, док је седео на столици, углавном у пределу горњег дела тела, јер је стајао, а окривљени је за то време стављао руке преко главе како би се заштитио и на крају је ухватио оклагију, она је испала и пала на под. И даље је стајао и гурао Мојовића, а он га је вређао речима „глупи ујка, глупи бравар“ и у том моменту узео је са стола где је било пуно некакве гвожђурије гвоздену цевку дужине око 30 цм, ширине 2,5 цм и опет пар пута ударио Мојовића за време док је седео, он је опет држао руке преко главе, а можда су у једном моменту док је трајао физички сукоб обојица стајали, не сећа се тачно, зна да га је „гађао по телу“ и у једном моменту и ова гвоздена шипка му је испала из руку, окривљени је сео на столицу, а он се склонио преко пута стола и тада му је рекао да крвари, погледао је у пределу стомака и видео да „лије крв“ а након тога је дошла полиција. За време сукоба није видео да ли га је окривљени убо, па не може да каже ни чиме су му повреде нанете нити када, ни на који начин, зна само да су окривљени и он седели за столом на коме је поред чаша и флаша са њиховим пићем стајала разна гвожђурија, јер је нешто радио и ту су била разна кљешта, шрафцигери, пар кухињских ножева и то два, дужине сечива око 20 цм, али пошто је њему два – три дана након доласка Мојовића у стан нестао нож на преклапање дужине сечива 10 – 12 цм, мисли да га је Мојовић узео и да је тај нож имао код себе и да га је тим ножем убо, јер да га је убо са кухињским ножевима „скроз би га пробо“. Тај сукоб су он и Мојовић сами завршили, [REDACTED] јесте викао да прекину тучу и да Мојовић оде у своју собу, али то није вредело. Пар дана пре тог догађаја је Мојовићу рекао да мора 22.01.2016. године до 14 часова да напусти стан, управо због проблема које је описао, а и није радио ништа, паре му је давао [REDACTED] на шта је Мојовић пристао и рекао да ће

ићи код познаника у Нови Сад, али ипак мисли да је био љут и да је зато до свега овога дошло. Мисли да је физички сукоб од момента када је узео оклагвију па до краја трајао 15-ак минута и он и Мојовић су били прилично припити. Можда су пили и ракију, а не водку али остаје при томе да су он и Мојовић попили пола литре до литар алкохола. Не истиче имовинско – правни захтев.

Из исказа сведока [REDACTED] датог пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду и на ранијем главном претресу, произилази, да је са [REDACTED] пријатељ последњих 40 година, обзиром да живе у истом крају, док је осумњиченог Владана Мојовића упознао пре око 30 година, мисли да је то било у Фиренци и од тада га није видео све док му се око месец и по дана пре критичног догађаја није јавио један њихов заједнички пријатељ из Чачка и замолио га да осумњиченог Владана Мојовића прими код себе на пар дана, док се не снађе, обзиром да је имао намеру да дође у Београд како би сликао. Након што је преноћио код њега у стану позвао је [REDACTED] и питао га да ли би примио осумњиченог Владана Мојовића на шта му је исти рекао да је остао без пара и да ће га примити док се не снађе. [REDACTED] је предао 4.000,00 динара, а касније након 10 – 15 дана осумњичени Владан Мојовић му је предао још 50 евра на име станарине. За време док је Мојовић становао код [REDACTED] они су се спријатељили, јели су и пили заједно и често су се свађали када би били под дејством алкохола. Дана 21.01.2016. године око 13 – 14 часова дошао је код [REDACTED] након чега је Мојовићу дао новац како би купио литру ракије, 3 пива и цигарете, што је он и учинио, да би након што су то попили, Владан опет отишао и купио литру ракије, 4 пива и цигарете. Након тога су све време пили при чему је он пио искључиво пиво, док су Владан и [REDACTED] пили ракију и [REDACTED] је пре његовог доласка попио око пола литра ракије, док су заједно попили 2 литра ракије. У једном тренутку око 1 – 2 часа ујутру након што су поприлично попили, почели су да се свађају као деца око тога ко је бољи мајстор и у једном тренутку док је он „куњао“ [REDACTED] је изашао из собе и вратио се са пајсером или неком шипком и истим ударио у пределу главе Мојовића, који је седео за столом, након чега је исти пао са столице, након чега их је видео да се ваљају по поду. У једном тренутку док су се обојица ваљали по поду чуо је да је [REDACTED] рекао „Овај ме убо“ након чега су се раздвојили и Владан је устао и сео где је и седео за сто, а [REDACTED] је устао и легао на кревет, дигао џемпер и ставио на рану неку газу. Тек тада је видео да је [REDACTED] убоден обзиром да је на себи имао дебео вунени џемпер. Након тога је позвао хитну помоћ и полицију. Од тренутка када је [REDACTED] ударио Мојовића до тренутка када је Мојовић убо ножем [REDACTED] трајао је непун минут. Само њих тројица су критичном приликом били у кухињи, док је у соби недалеко од кухиње боравила пријатељица [REDACTED], [REDACTED] која је по његовом мишљењу једино могла да чује галаму, обзиром да је инвалид у колицима. По његовом мишљењу су [REDACTED] и Владан били „моргус“ пијани. Није видео тренутак када је Мојовић узео са стола један од ножева и њиме убо [REDACTED]. Није видео где су полицајци пронашли предметни нож. Траго се када је [REDACTED] ударио пајсером Владана и није видео колико пута га је ударио. На главном претресу дана 15.06.2016. године, сведок је додао, да као што је већ рекао, познаје [REDACTED] 40 година, мада се није много дружио са њим, а познаје и Мојовића 30 година. Зна да је [REDACTED] пијанац, да воли да прича и да се свађа кад се напије, није седео са [REDACTED] никада тако да не зна да ли је он склон агресиви, тај дан је отишао код њега да би их обишао, јер је Мојовића већ био одвео код њега. Што се тиче кирије Мојовић је већ био платио кирију и то је већ све било у реду и они су седели нормално све док их није ухватио алкохол. Том приликом је попио 4-5 пива, а они боље од њега знају колико је ко попио. Дао је новац да се купи алкохол, али не зна баш колико је купљено од тог новца алкохола. Колико се сећа свађа је почела између

њих тако што су се расправљали ко је од њих бољи бравар. Он се још када је свађа почела нудио окривљеном да га поведе на друго место, али му је он рекао да неће и да хоће код [REDACTED], пошто су тако звали [REDACTED], и да му је ту добро. Тачно је да је окривљени био платио да ту станује до првог.

Из писменог Налаза и мишљења сталног судског вештака специјалисте судске медицине Др. Бранимира Александрића, произилази да је он извршио увид у медицинску документацију о повредама које су у спорном догађају дана 22.1.2016. године око 1,50 часова устану у Београду задобили окривљени и оштећени као и увид у доказе у списима предмета и медицинску документацију за обојицу након чега је утврдио:

Мојовић Владан је прво након повређивања прегледан у УЦ у Београду, а истога дана и од лекара Округног затвора у Београду, те се на основу целокупне медицинске документације закључује да је он задобио следеће повреде: једну раздерину у десном чеоном пределу дугу око 2 цм, једну раздерину у десном теменом пределу дугу око 3 цм, два крвна подлива на предњој страни десног рамена, један изнад другог дуги 1 цм и 3 цм, једну уздужно постављену огуљотину коже у десном слабинском пределу поредкичменог стуба, која је била пругастог облика промера око 6 пута 0,5 цм. Наведене повреде у Мојовић Владана како појединачно, тако и скупно представљају лаку телесну повреду. Вештак даље наводи да је две раздерине на глави Мојовић Владан задобио са два сукцесивна удараца (један за другим) тупином механичког оруђа чврсте коегзистенције, у које спадају и ударци неком металном или дрвеном штанглом. Приликом задобијања ових удараца Мојовић се налазио предњом страном тела окренут ка повредиоцу, могуће и кад је седео, при чему га је повредиоц ударао стојећи изнад и испред њега. Два крвна подлива на предњој страни десног рамена и пругаста огуљотина коже у десном слабинском пределу, нанесени су са по једним ударцем тупином механичког оруђа издуженог облика у које спадају и ударци неком металном или дрвеном штанглом. Приликом задобијања два удараца на предњој страни десног рамена, Мојовић Владан се налазио предњом страном тела окренут ка повредиоцу, могуће и док је седео, при чему га је повредиоц ударао стојећи изнад и испред њега, у таквом положају је Мојовић Владан могао да задобије и ударац у пределу леђа, када се у циљу избегавања даљих удараца савио пут напред ка повредиоцу који је стајао изнад и испред њега ударајући га.

Даље према Налазу и мишљењу вештака Др Бранимира Александрића, закључујући на основу медицинске документације и посебно оперативног налаза, оштећени [REDACTED] је критичном приликом задобио следеће повреде: једну убодину трбуха чија се улазна рана дуга око 12-13 мм, налазила у левом горњем делу трбуха, на око 2 цм испод левог ребарног лука, а у висини средње кључњачине линије, ова улазна рана се својим каналом настављала кроз предњи трбушни зид у трбушну дупљу, завршавајући се својим дном у левом режњу јетре, правац канала ове убодине је био однапред ка назад. Затим, једну убодину трбуха чија се улазна рана дуга око 10 мм налазила на средини горњег дела трбуха, одмах испод врха грудне кости, ова улазна рана се својим каналом настављала кроз предњи трбушни зид у трбушну дупљу, где је канал пролазио кроз велику трбушну кецељицу и опорњак попречног дела дебелог црева, завршавајући се својим дном прободином на једној од вијуга танког црева. Правац канала ове убодине је био од напред ка назад. И трећу рану, површну убодину на десном рамену чији је примарни правац канала био од напред у назад. Све три наведене убодине нанесене су шиљком и оштрицом механичког оруђа плjosнатог изгледа, највероватније ножем на коме су пронађени

трагови крви. Вештак даље наводи да су две убодине на трбуху у време наношења и свака за себе процењено представљале тешку и поживот опасну телесну повреду. Површна убодина је сама за себе процењено представљала лаку телесну повреду, а све три наведене убодине су у време наношења и скупа процењено представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, при чему је смртни исход спречен благовременим и адекватним лечењем. Према вештаку даље, с обзиром на блиску локализацију улазних рана задобијених убодина на трбуху и правца њихових канала, закључује се да је [REDACTED] ове две убодин етрбуха задобио једну за другом, у веома кратком временском интервалу и то када су се он и повредилац налазили лицем у лице, на највећем растојању за дужину руке повредиоца у којој је ондржао повредно оруђе (било у десној било у левој руци), овом приликом је [REDACTED] могао да задобије и трећу убодину, површну убодину на десном рамену. Другим речима, закључује вештак [REDACTED] је све наведене убодине могао да задобије док се налазио испред и изнад Мојовић Владана, при чему га је Мојовић Владан сукцесивно убадао док је седео на столици, могуће приликом и током задобијања удараца од стране [REDACTED], при томе је Мојовић Владан држао нож тако да му је врх ножа био усмерен у продужетку уздужне осовине његове руке у којој га је држао.

Из исказасудског вештака др Бранимир Александрић, специјалисте судске медицине, датог на главном претресу дана 07.07.2016. године, произилази да остаје у потпуности код свог писменог налаза и мишљења од 24.02.2016. године. Додаје да било каква дрвена мотка или метална штангла јесу подобно средство да другог телесно повреде, а ударцима у главу оваквог оруђа могу бити нанете не само тешке, него и тешке и по живот опасне, па и смртоносне повреде. У сваком случају Мојовић Владан је задобио укупно 5 повреда, које су свака за себе нанете са по једним активним ударцем тупином механичког оруђа чвршће конзистенције, односно ударцима неким дрвеним или металним предметом издуженог облика, у шта спадају и нека дрвена мотка и метална штангла. Када је навео да су две убодине на трбуху нанете једна за другом у веома кратком временском интервалу, то је закључио на основу међусобно блиске локализације ових повреда, па израз "веома кратак интервал" подразумева оно време које је потребно да се ове две убодине нанесу сукцесивно једна за другом, а то је време које је потребно да се човек једанпут убоде, извуче нож, опет убоде, извуче нож и то може да буде време од око 2-3 секунде за оба убода. Димензије за обе убодине које се наводе као 12-13 мм и 10 мм представљају дужине улазних рана задобијених убодина, а немамо податак о дубини убодине, али се дубина убодина може проценити на основу топографске анатомије - наука о међусобном односу органа и делова тела. Убодина у левом горњем делу трбуха, на око 2 цм испод левог ребарног лука, а у висини средње кључначне линије која се својим каналом настављала кроз дебљину предњег трбушног зида и трбушне дупље, у којој се својим дном завршавала у левом режњу јетре; према томе процењена дубина канала ове убодине је најмање око 4 до 5 цм, јер није описано колико је дубоко повредно оружје продрло у ткиво јетре. Убодина на средини горњег дела трубуха одмах испод врха грудне кости, је својим каналом пролазила дужином трубушног зида у трбушну дупљу где је даље канал пролазио кроз велику трбушну кецељицу и опорњак попречног дела дебелог црева, завршавајући се својим дном прободином на једној од вијуга танког црева; дужина канала ове убодине је процењено од око најмање 5 до 6 цм. Када се ово има у виду као и дужина сечива ножа од 11 цм то значи да сечиво ножа није било потпуно заривено у тело, до дршке ножа. Што се тиче површине убодине на десном рамену она је површна, јер је захватала само кожу, према томе њена дубина је била од неколико милиметара, а ова убодина је могла да буде нанета у склопу наношења две

убодине на трбуху веома брзо или након две убодине на трбуху или пре две убодине на трбуху, јер се редослед свих ових задобијених убодина не може прецизирати. Што се тиче убодине на рамену она је могла бити нанета још за око секунду пре или после наношења убодина на трбуху, али је могла бити нанета и у много већем временском интервалу пре, односно после наношења убодина на трбуху. Све три убодине [REDACTED] је могао да задобије истовремено док је повредним оруђем задавао ударце Мојовић Владану. Након задобијања све три убодине [REDACTED] није ни одмах ни брзо изгубио свест, према томе он је могао након њиховог задобијања да се активно креће, да напада и да се брани. А он је ово могао да чини све док није малаксао због губитка веће количине крви из пресечених крвних судова дуж канала задобијених убодина на трбуху. Овај вештак је остао код свог налаза и мишљења и у поновљеном поступку.

Из писменог налаза и мишљења судског вештака др Бојане Кеџман, специјалисте форензичке психијатрије, произилази да је Владан Мојовић особа примарно просечних интелектуалних способности, са пасивно-зависним карактеристикама личности, са развијеном токсикоманском зависношћу према употреби алкохола и са почетном психоорганском разградњом личности. У време критичног догађаја налазио се у стању једноставне алкохолне опијености на граници средњег и тешког степена и повишене афективне напетости са садржајем афекта страха високог интензитета. Његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле су битно смањене. Описано душевно стање, тј. стање афективне напетости са садржајем афекта страха високог интензитета би могло да буде саставни део раздражености, уколико суд утврди други правни елемент који се односи на овај правни појам. Будући да је код њега дијагностикована токсикоманска зависност од алкохола, те да постоји озбиљна опасност да услед развијене зависности изврши исто или слично дело, потребно је предузети лечење испитаника. Зато предлаже суду да му изрекне меру безбедности обавезног лечења алкохоличара у одговарајућој установи.

Из исказа судског вештака неуропсихијатара др. Бојане Кеџман, датог на главном претресу, произилази да остаје код писменог налаза и мишљења, те је додала да је при давању писаног налаза и мишљења имала у виду све доказе у списима предмета, све исказе како сведока тако и оштећеног и окривљеног, који су описивали догађај и објаснила да је на основу свега проценила да се окривљени налазио у стању повишене афективне напетости са садржајем афекта страха високог интензитета што представља највиши интензитет страха. Појаснила је да постојање раздражености не представља искључиво психијатријски појам, јер постоји и други, саставни део раздражености, који у оквиру утврђеног чињеничног стања процењује суд, те она не може да се изјасни о постојању раздражености код окривљеног критичном приликом, јер то није психијатријски већ правни појам који утврђује суд. У поновљеном поступку саслушана је такође на главном претресу те је остала код свог ранијег налаза и мишљења и изјашњења на ранијег главном претресу наводећи да се окривљени у време критичног догађаја налазио у стању афекта страха високог интензитета и у стању алкохолне опијености на граници средњег и тешког степена, те да је након поновно обављеног разговора са окривљеним и поновним упознавањем са његовом одбраном на главном претресу остала код мишљења да је због дугогодишње зависности окривљеног од алкохола потребно његово обавезно лечење алкохоличара у одговарајућој здравственој установи.

[REDACTED]

[REDACTED]

Ценећи изведене доказе суд је у потпуности као објективне прихватио материјалне доказе и то записник ОКП од 22.1.2016.године о форензичком прегледу лица места догађаја у стану **№ 44** дана 21.1.2016.године који се налази у Београду у ул. **„** Суд је у потпуности прихватио потврду о привремено одузетим предметима од окривљеног Мојовић Владана сачоњену од истог органа којим је од њега при доласку полиције на лице места у напред наведени стан одузет један нож на преклапање браон боје укупне дужине 25 цм, дужине сечива 11 цм, са траговима на њему црвене боје налик на крв.

Суд је у потпуности прихватио токсиколошки извештај ВМА у Београду из кога је утврдио да је окривљени критичном приликом био алкохолисан те да је код њега приликом два вађења дана 22.1.2016. године, након догађаја утврђено присуство алкохола у крви од 1,75 и 1,66 промила, а ценећи овај извештај у повезаности са Налазом и мишљењем спец.неуропсихијатрије др. Бојане Кеџман, који је такође као стручачан у потпуности прихватио, суд је утврдио да се окривљени у време догађаја налазио у стању алкохолне опијености на граници између средњег и

тешког степена. Суд је у потпуности прихватио медицинску документацију за оштећеног [REDACTED] са отпусном листом УЦ-КЦС у Београду, као објективну, као и медицинску документацију исте установе и извештај Окружног затвора у Београду о повредама окривљеног Мојовић Владана, као и анализу и механизам описаних повреда од стране вештака специјалисте судске медицине Др. Бранимира Александрића са којим је ова документација у потпуности сагласна.

Суд је ценио и прихватио као стручне и компетентне Налаз и мишљење Др. Бојане Кеџман и Налаз и мишљење Др. Бранимира Александрића са њиховим изјашњењем на главном претресу оцењујући, да су они сваки за област у којој су вештачили, стручни и компетентни, а њихови налази и мишљење су сагласни и са изведеним и оцењеним материјалним доказима, а у битним чињеницама и са исказом оштећеног [REDACTED] исказом сведока [REDACTED] и одбраном окривљеног Мојовић Владана.

Суд је прихватио исказ оштећеног [REDACTED] јер је исти у битним чињеницама сагласан са материјалним доказима који су узети на увид, са Налазом и мишљењем оба наведена вештака и њиховим изјашњењима на главном претресу, са медицинском документацијом која је узета на увид, налазом алкохола у крви за окривљеног, а у битним чињеницама и са исказом сведока [REDACTED] и са одбраном окривљеног.

Суд је ценио и прихватио исказ сведока [REDACTED] као очевидца догађаја, као лице које је и позвало хитну помоћ на лице места, оцењујући његов исказ као истинит, а имајући у виду и чињенице да је сам сведок изјавио да је у време када је почео сукоб, он дремао, јер је био под дејством алкохола, болео га је желудац, а било је и касно.

Суд је ценио и одбрану окривљеног, па је закључио да се она у погледу тока догађаја у битним чињеницама слаже са исказом оштећеног и сведока, као и са материјалним доказима који су изведени те је исту и прихватио.

Суд је наиме закључио да су и окривљени и оштећени и сведок били под дејством алкохола у време догађаја и да су они дугогодишњи редовни конзументи алкохола (окривљени и оштећени непосредно пре догађаја попили су око 1,5 литара ракије лошег квалитета), при чему је сведок [REDACTED] инвалид који се креће уз помоћ колица, оштећени [REDACTED] је слабовид, а окривљени је раније имао здравствене проблеме (оперисао је кук). Сукоб је настао када су се окривљени и оштећени посвађали ко је од њих двојице бољи бравар (а ову чињеницу суд је утврдио на основу исказа сведока [REDACTED] и није прихватио исказе окривљеног и оштећеног у погледу разлога сукоба оценивши да су они покушали да у погледу овога пребаце кривицу један на другога).

Суд је утврдио да је оштећени први започео физички сукоб, тако што је из шпајза узео дрвену оклагију којом је ударао окривљеног који је седео, а пошто му је окривљени исту избио из руку оштећени је узео металну штанглу коју је имао у стану и наставио да удара њоме окривљеног о чему сведоче напред описане повреде код окривљеног, у медицинској документацији и налазу вештака Др. Бранимира Александрића, наневши му укупно пет удараца и то активним ударцима тупином механичког оруђа док је окривљени седео и сагињао се због удараца, а оштећени стајао лицем лицем окренут ка оштећеном. Суд је закључио да је окривљени у тој ситуацији окренут ка окривљеном, због чега је код окривљеног дошло до развоја

страха највишег интензитета (што произилази и из Налаза и мишљења неуропсихијатра Др. Бојане Кеџман). Суд је закључио да је оштећени у тој ситуацији препасти изазване нападом оштећеног са два чврста предмета (оклагијом, а потом металном штанглом) којим га је ударао, док је овај седео, под дејством алкохола у тој количини да му је способност да схвати значај својих дела и да управља својим поступцима била битно смањена (што је такође утврђено на основу вештачења Др. Бојане Кеџман спец.неуропсихијатрије) окривљени дохватио један нож са стола у дневној соби оштећеног, који припада оштећеном, а ради се о ножу браон боје на расклапање, дужине сечива око 11 цм, којим је још док је седео убо оштећеног у предео горњег дела трбуха, па је устао и у кратком временском интервалу од 2-3 секунде убо је оштећеног једном у пределу горњег дела трбуха испод врата грудне кости, и једном га површно убо по десном рамену након чега је оштећени видео крв,узео газу и притиснуо на рану, те легао на кревет када је дошла хитна помоћ и одвела га у УЦ где је оперисан и где су констатоване све повреде описане у налазу вештака и медицинској документацији, а дошла је и полиција која је од окривљеног по потврди одузела спорни нож којим је убоден оштећени, након чега је притворен, па одведен у УЦ где је и њему указана лекарска помоћ (повреде и интервенције констатоване такође у медицинској документацији и Налазу и мишљењу Др. Бранимира Александрића).

Имајући у виду Налаз и мишљење вештака Др. Бранимира Александрића и процењену врсту и тежину, као и механизам наношења телесних повреда код окривљеног и оштећеног, које суд у потпуности прихвата јер је сагласан са свим напред оцењеним доказима, суд је закључио да је окривљени убо оштећеног у виталне делове тела, доњи и горњи део трбуха испод врата грудне кости, који представља витални орган тела, а у чијој се близини налази и срце, плућа, јетра, слезина, црева, који сви такође представљају виталне и за живот неопходне телесне органе. Он је нанео три убода оштећеном у кратком временском периоду, тако што га је убо у место које је било на путањи његове руке, при чему оштрицу ножа оба пута при убадању у предео трбуха забија у тело оштећеног, целом њеном дужином (што потврђује вештак Др. Бранимир Александрић), а последњи убој у раме је површински након чега је оштећени видео да је повређен и легао на кревет (тако да је суд закључио да је убој на рамену био последњи у низу и из разлога што је окривљени претходно седео па је тај убој могао нанети тек када је устао, а то значи када је већ двапут био убо оштећеног у предео трбуха). Након тога присутни сведок је почео да виче, након чега је окривљени престао. Стога је суд закључио да је окривљени поступао у намери да лиши живота оштећеног, био је свестан да својим описаним радњама може да оштети виталне органе и тиме изазове његову смрт, а то је и хтео, убадајући оштећеног у предео стомака и рамена на начин како је то напред описано, па је суд закључио да је поступао са директним умишљајем у погледу наношења смртних повреда оштећеном, с тим што је окривљени, како је то суд утврдио поступао у стању јаке раздражености изазване нападом оштећеног, у које стање је доведен без своје кривице, али је оштећеном спасен живот услед благовремене и адекватне лекарске интервенције, тако да је дело остало у покушају, а због постојања напред наведених привилегијућих околности. суд је закључио да се ради о покушају убиства на мах, те је радње окривљеног правно квалификовао као покушај убиства на мах из члана 115. У вези члана 30 КЗ.

Суд је закључио да је окривљени поступао у стању битно смањене урачунљивости и у стању јаке раздражености изазване нападом оштећеног, што је утврђено оценом изведених доказа које је ценио у повезаности са налазом и мишљењем вештака неуропсихијатра др.Бојане Кеџман, који је у потпуности

прихватио као стручан, убедљив и сагласан са материјалним доказима, са налазом алкохола у крви окривљеног и исказом сведока, оштећеног и окривљеног о количини алкохола који су том приликом попили и току догађаја критичне вечери, а који је описан у изреци пресуде.

Суд је такође закључио, да је окривљени три године млађи од оштећеног, да је оштећени слабовид, да се догађај десио у његовој кући где је он напао окривљеног, када је окривљени седео, а оштећени стајао изнад њега ударајући га, да су оба били алкохолисани да је окривљени претходно избио дрвену оклагију из руку оштећеног, те да имајући у виду све ове околности, нарочито чињеницу да је окривљени два пута убо сечивом ножа оштећеног у предео трбуха и трећи пут у раме.

Из свих наведених разлога суд је закључио да су се у радњама окривљеног стекли елементи кривичног дела покушај убиства на мах из члана 115 у вези члана 30 КЗ, па га је за ово дело и огласио кривим и изрекао му казну у свему као у изреци пресуде, прихватајући правну квалификацију кривичног дела изнету у оптужном предлогу ВЈТ Ктo 53/13 од 1,3,2016.године, из свих разлога које је суд већ изнео при оцени доказа.

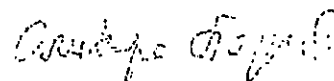
При оваквој оцени доказа и правној квалификацији суд је окривљеном одмерио казну за дело за које га је огласио кривим имајући у виду границе казне за наведено дело, сврху кажњавања, сврху генералне и специјалне превенције сходно одредбама 2,4,5,42,43 и 45 КЗ-а, узео је у обзир све околности из члана 54 КЗ-а па је од олакшавајућих околности ценио чињеницу да је окривљени поступао у стању битно смањене урачунљивости, његове личне и породичне прилике, да је незапослен, нежењен, без имовине, одрастао у непотпуној породици, да није вршио до сада дела исте врсте, да оштећени није заинтересован за накнаду штете, а од отежавајућих околности је ценио његову осуђиваност за више кривичних дела, која је и по сопственој изјави вршио у вези са својом зависношћу од алкохола, па је закључио да ће се казном затвора у трајању од једне године постићи сврха кажњавања према окривљеном, на коју га је осудио у свему као у изреци пресуде и у коју му је сходно члану 63 КЗ-а урачунао време проведено у притвору, у свему као у изреци пресуде.

Прихватајући у потпуности Налаз и мишљење вештака неуропсихијатра Др. Бојане Кеџман, цењен у повезаности са изведеним доказима и чињеници да је окривљени извршио дело у стању алкохолисаности, да је дугогодишњи зависник од злоупотребе алкохола, да је и сам изјавио да је бројна кривична дела у прошлости вршио услед конзумације алкохола, те да постоји опасност да услед те зависности настави са вршењем кривичних дела, суд је сходно члану 87 КЗ према окривљеном изрекао и меру безбедности обавезног лечења алкохоличара која ће се извршити у Заводу за извршење казне затвора или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, а време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора, у свему као у изреци пресуде.

Обзиром на чињеницу да у време пресуђења није било података о свим насталим трошковима поступка, као и о имовном стању окривљеног, суд је одлучио да о трошковима поступка реши накнадно, по прибављању наведених података.

Записничар
Јелена Вулићевић

Председник већа - судија
Оливера Пајић

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде може се изјавити жалба
У року од 15 дана од дана пријема отправке пресуде.
Жалба се изјављује Апелационом суду у Београду, а
Преко овог суда.